

למה לא צעדנו ב'ו במאי

רק"ח. אלה וגם אלה זכו באותו גורל: הבוסים המפלגתיים צינורו את סיסמאותיהם, אילצו אותם לעשות שקר בנפשם ועוד הגדילו לעשות: הכינו אותם, כדי לשמור על ה"סדר" ועל "רוח" ההפ"גנה. (ראו מה קרה לש"י ולק"ם בהפגנה של רק"ח, ולש"י — בהפגנה של המערך.) ואין זה מפתיע, שהרי הבוסים המפלגתיים — מקבלי שכר עם חשבון הוצאות — מייצגים אינטרסים של מימסדים פוליטיים דכאנים, מושחתים ומעלי עור כש, יראים-תמיד מביקורת ומ"הרוח הרעה" של המהפכה. אלה מגינים על המימסד הצינוני ואלה מגינים על המימסד הסובייטי.

כ"ו במאי השנה נורו, הוכו ונעצרו מפגינים בווארשה ובגרנסק; כ"ו במאי השנה נורו, הוכו ונעצרו מפגינים בירושלים ובשכם.

כ"ו במאי הובלט שוב, כי בישראל אין תנועה סוציאליסטית מהפכנית, אין גם מפלגות סוציאליסטיות-מהפכניות. אפילו הוויכוח על הצורך בתנועה כזו ובמפלגות כאלה עדיין לא החל. במובן זה אנו שרויים עדיין בפיגור היסטורי מדהים. יקצר המצע מלהתחיל את הוויכוח הזה מעל גבי מודעה יקרה זו, אולם אנו משוכנעים, כי תנאי מוקדם להיווצרותה של תנועה כזו ולהקמתן של מפלגות כאלה הוא הריסתם של שני מיתוסים — שהיתה או שישנה, "ארץ-ישראל העובדת", שהיה או שישנו "סוציאליזם בברית-המועצות".

הצינונות הסוציאליסטיות לא היתה מעוררת דם סוציאליסטית; היא היתה היזחלוק של מופע קולוניאליזם, שהתיימר לפ"תור את "שאלת היהודים" והתבצע על חשבון ההמונים הערבים (ובשורה רא"שונה העם הערבי הפלסטיני).

הסוציאליזם של ראשי הקרמלין לא היה מעולם סוציאליזם; זהו אידיאולוגיה בשירות השיכבה הבוורקראטית השגפית בכבירות-המועצות, שהפקיעה את השלטון מידי מועצות הפועלים, האיכרים והחיי"ים בהוקמו במהפכת 1917.

● **אנו מפגינים את הסולידאריות שלנו עם "סולידאריות" — למיגור שלטון הקולונלים הגנרל; למען חופש הביטוי וההתארגנות; לכיבוד זכותם של המוני הפועלים הפרי לגים, להקים איגודים מקצועיים ומפלגות פוליטיות.**

● **אנו מפגינים את הסולידאריות שלנו עם הפלסטינים — למען נסיגה מלאה ובלתי-מונית מכל השטחים שנכבשו ביוני 1967; למען הכרה באש"ף כנציגו של העם הערבי הפלסטיני; לכיבוד זכותם של הפלסטינים להגדרה עצמית, כולל זכותם להקמת מדינה פלסטינית עצמאית.**

האיגוד הסוציאליסטי בישראל "מצפן"

2 במאי 1982.
המען להתקשרות: ת.ד. 28061, תל-אביב-יפו 61280.

שתי הפגנות ציינו השנה את ה'ו במאי ביש"ר ראל — האחת של המערך (במסווה של נוער החולצות הכחולות) והשניה של המפלגה הקרי מוניסטית (במסווה של חזית). שתיהן היו הפגנות רמייה — האחת ציונית, השניה סטליניסטית, שתיהן ניצלו את ה'ו במאי לצרכים פוליטיים-מפ"גתיים צרים, שאין להם ולא כלום עם ה'ו במאי, היום שבו מפגינים פועלי העולם את נחישותם להיאבק נגד כל ניצול ודיכוי של אדם בידי אדם, ההפגנה הראשונה — תחת דגל הצינוני נות, כמובן — ביטאה את תמיכתם של המפגינים בהמשך הכיבוש והדיכוי של הפלסטינים; הם עשו כן ברוח סיסמאות ראשי המערך, בדבר "פשרה טריטוריריאלית", "אוטונומיה", "הבעיה הדמוגרפית" ו"שמירת האופי היהודי של מדינת-ישראל".

ההפגנה השנייה — תחת דגל הסטליניזם, כמובן — ביטאה את תמיכתם של המפגינים בהמשך הדיכוי והניצול של הפועלים הפלסטינים; הם עשו כן ברוח סיסמאות מנהיגי רק"ח, בדבר "ההגנה על הסוציאליזם", "המאבק נגד האימפריאליזם", "שמירת ההגמוניה של המפ"ג" ו"האינטרסים האמיתיים של העם הפלסטיני".

אנו סוציאליסטים מהפכנים, לא יכולנו לעשות שקר בנפשנו ולצעוד בהפגנות האלה. בגלל מיעוט כוחנו לא היינו יכולים להפגין לבד. לכן ב"ו טאנו את עמדתנו בדרך צנועה: בהפגנת המערך הפצנו כרוזים נגד הכיבוש; בהפגנות רק"ח נ"י צבנו, יחד עם אחרים, במשמרת-מחאה קטנה, על המדרכה, בשולי ההפגנה, עם הסיסמה "סולידאריות עם סולידאריות" (המשמרת הותקפה עליי סדרגי רק"ח, שקרעו את הסיסמאות). בראשונה הפגנו את הסולידאריות שלנו עם הפלסטינים, הנאבקים לעצמאותם; בשניה הפגנו את הסולידאריות שלנו עם הפועלים הפלסטינים, הנאבקים להחרותם.

אלה הם שני צדדים של אותו מאבק, בעקרונות-היסוד שלנו נאמר: בהיות העולם המודרני מערכת משולבת אחת, ובהיות המעמדות השליטים ועדיף-הזכויות שבכל הארצות קשורים קשרי אינטרסים נגד המהפכה הסוציאליסטית, הרי צו עליון הוא לסוציאליסטים המהפכניים לפעול מתוך סולידאריות בינלאומית ביניהם לבין עצמם, ולתמוך תמיכת-אחווה במאבקה של כל קבוצת בני-אדם מנוצלים ומדוכאים, נגד ניצול ודיכוי המבוססים על רקע מעמדי, מיני, לאומי, גזעי או דתי.

לא כל קבוצות השמאל נהנו כמובן, היו שהציטרפו להפגנת המערך והיו שנשפחו להפגנה של

בדרך לחיפה
עברנו בואדי ערה
ופתאום חשנו
בריח של...
מה לעשות?
הטריק פשוט וגלוי —
אצלי במכונית "עץ הפלא" תלוי.

להשיג בריחות שונים,
בחנויות לאביזרי רכב ורשתות השייך.
היבואן: אוטו-פרט, 03-331863

הופיע ספרו של אדי סופר טלוויזיה ישראלית נוסח הני.ני.סי!

מנכ"ל הטלוויזיה המסחרית הישראלית, מי שהיה כתב-עורך לעניינים ערבים בתכנית "מבט" ו"השבוע" בטלוויזיה הישראלית מנתח את גורמי שקיעתה של הטלוויזיה הישראלית.

188 עמודים,
בהם למעלה מ-50 עמודי צילומים.
המחיר 199 שקל (כולל מע"מ)

- קרא על:
- מאפית הצלמים בטלוויזיה הישראלית
 - מדוע סולק דן שילון
 - התקנות הבלתי חוקיות של הרשות
 - כשלון הטלוויזיה בערבית ועוד.
- ניתן להשיג בכל החנויות בהפצה סטימצקי

עצרות סולידריות עם מאבק העם אל-סלבדור

עם אנטוניו אגילר, נציג החזית הדמוקרטית המהפכנית מאל-סלבדור, המבקר בארץ.
בתל-אביב: כיום ג' 11.5, שעה 9.00 בערב ב"צוותא", בהשתתפות שלמה בר וזהקת הכרירה הסבעית
בחיפה: כיום ד' 12.6, שעה 8.00 בערב במלון "כרמליה"
בירושלים: כיום א' 16.5, שעה 8.00 בערב ב"צוותא"

תופסק המעורבות האמריקאית באל-סלבדור!
יפסקו משוחחי הנשק הישראלי לכת הצבאית!
הוועד לסולידריות עם אל-סלבדור
ת.ד. 33074, ת"א

הפעם אתה חייב לקנות!!!
וידיאו משוכלל ביותר

27.500 שקל

כולל הכל

וידיאוקולור

ה' באייר 22, סל. 217039

יופי ספורטיבי

MISTER B

בגדי ספורט וטניס

03-338457/70

להשיג בחנויות המובחרות

